

FÖRSVARSENDERRÄTTELSEDOMSTOLEN

Datum
2021-03-18

Diariernr
Ä 96-20

Ert diariernr
FÖ2020/01191

Remiss av betänkandet Försvarets radioanstalts internationella samarbete – en översyn (SOU 2020:68)

Försvarsunderrättelsedomstolen vill lämna följande synpunkter på förslagen i betänkandet.

Försvarsunderrättelsedomstolen får meddela tillstånd till signalspaning under förutsättning att vissa krav är uppfyllda. Ett sådant krav är att uppdraget måste vara förenligt med lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet, LFU.

I förarbetena till LFU anges fyra grundprinciper för försvarsunderrättelseverksamhet (prop. 1999/2000:25 s. 7 ff.). En av dem innebär att verksamheten inte får bedrivas på det sättet att andra underrättelser hämtas in än sådana som statsmakterna och det svenska försvaret har behov av för egen del (s. 10). Det är enligt domstolens mening naturligt att tolka LFU i ljuset av principerna.

Av betänkandet framgår att Försvarets radioanstalt inriktar, bemannar, anpassar och dimensionerar underrättelseproduktionen och utvecklingsverksamheten helt och hållet för att möta de egna nationella underrättelsebehoven när myndigheten genomför försvarsunderrättelse- och utvecklingsverksamhet. Inom ramen för den egna inhämtningen och underrättelseproduktionen uppkommer möjlighet att även beakta utländska samarbetspartners behov (s. 68 f.). I den föreslagna nya punkten 9 i 1 § andra stycket lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet, LSF, kommer denna koppling till de nationella underrättelsebehoven och inhämtningen inte till tydligt uttryck.

Box 1097
164 25 KISTA

Vxl: 08-5550 4500
Fax: 08-5550 4520

www.undom.se
Org.nr: 202100-6313

Enligt Förvarsunderrättelsesdomstolen bör det vara lagstiftnings-tekniskt enklare och tydligare att införa en ny 1 a § i LSF med förslagsvis följande lydelse.

1 a §

I samband med signalspaning enligt 1 § andra stycket får signalspaningsmyndigheten, om det är nödvändigt för ett samarbete i underrättelsefrågor med andra länder och internationella organisationer som signalspaningsmyndigheten deltar i, även beakta utländska samarbetspartners behov vid inhämtningen.

Justeringar behöver i sådant fall även göras i 4 § andra stycket och 4 a § första meningen LSF enligt följande.

4 §

I lagen (2000:130) om förvarsunderrättelseverksamhet finns bestämmelser om regeringens och myndigheters inriktning av sådan verksamhet. Inriktning av signalspaning får anges endast av regeringen, Regeringskansliet, Förvarsmakten, Säkerhetspolisen och Nationella operativa avdelningen i Polismyndigheten.

Regeringen bestämmer inriktningen av *sådan* verksamhet som bedrivs enligt 1 § tredje stycket och 1 a §.

En inriktning av signalspaningen får inte avse endast en viss fysisk person.

4 a §

Signalspaningsmyndigheten ska ansöka om tillstånd hos Förvarsunderrättelsesdomstolen för signalspaning enligt 1 och 1 a §§.

En sådan ansökan ska innehålla uppgifter om

1. det inhämtningsuppdrag som ansökan avser, med en närmare redogörelse för det behov som föranleder ansökan och uppgift om vilken inriktning uppdraget hänför sig till,
2. vilken eller vilka signalbärare avseende signaler i tråd som signalspaningsmyndigheten behöver ha tillgång till för att fullgöra uppdraget,
3. de sökbegrepp eller kategorier av sökbegrepp som är avsedda att användas vid inhämtningen,
4. vilken tid tillståndet ska gälla, och
5. de omständigheter i övrigt som myndigheten vill åberopa till stöd för sin ansökan.

Domstolen vill också flagga för att den proportionalitetsbedömning som domstolen har att göra enligt 5 § LSF kompliceras av att förslaget avser inhämtning som inte är av omedelbar betydelse för Sverige. Domstolen välkomnar därför den översyn av LSF som har aviserats i propositionen 2020/21:30 *Totalförsvaret 2021-2025*.

Beslut i detta ärende har fattats av ordföranden Kathrin Flossing efter föredragning av kanslichefen Mikael Karanikas.

Kathrin Flossing

Mikael Karanikas